

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/348/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513242759
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1513242759.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Pajštúnska č. 5, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Bratislava, Pajštúnska č. 5, za ktorú koná Mgr. Tomáš Kušnir, proti žalovanému: A. Q. , narodený dňa X.X.XXXX, trvale bytom O., V. č. XXXX/X, za účasti intervenienta: Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 086, Bratislava, Fedinova č. 9, o zaplatenie sumy 1.687,49 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 1. júna 2017, č.k. 14 C 528/2015-112, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 1. júna 2017, č.k. 14 C 528/2015-112, **z r u š u j e**
a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V. rozsudkom zo dňa 1.6.2017, č.k. 14 C 528/2015-112, zamietol žalobu; žalovanému priznal plnú náhradu trov konania; intervenientovi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu prvej inštancie dňa 19.11.2013, ktorou sa právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, Kežmarok, domáhal, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.687,49 € s príslušenstvom z dôvodu, že so žalovaným uzavrel zmluvu o pôžičke dňa 21.10.2010, č. XXXXXXX, na základe ktorej žalovanému poskytol celkovú sumu 1.738,38 €, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 21-mesačných splátkach po 82,78 €, pričom do podania žaloby neuhradil žiadnu čiastku. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, a preto ho listom zo dňa 18.2.2011 vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.

2. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na deň 1.6.2017, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, doručenie predvolania mal riadne vykázané, svoju neúčast' neospravedlnil, žalobu s poučením a výzvom prevzal dňa 3.2.2017, ku ktorej sa nevyjadril; vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav veci. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok, a žalovaný uzavreli dňa 21.10.2010 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bolo žalovanému poskytnuté finančné plnenie vo výške 1.738,38 €, ktoré sa zaviazal zaplatiť v 21-mesačných splátkach po 82,78 €; ročná priemerná miera nákladov (RPMN) bola vo výške 24,02 %, ročná úroková sadzba vo výške 24,02 %, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 302,85 € a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na júl 2012. Podľa Všeobecných obchodných podmienok splátky úveru boli splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, pokiaľ v splátkovom kalendári alebo v zmluve nie je uvedené inak. Z prehľadu o vykonaných platbách vyplýva, že žalovaný žalobcovi uhradil 53,- €. Podľa Všeobecných obchodných podmienok prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, ak nie je dohodnuté inak. Pôvodný žalobca listom zo dňa 18.2.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a žalovaného vyzval na zaplatenie dlhu jednorazovo, ktorú výzvu si žalovaný prevzal dňa 23.2.2011, ale v lehote uvedenej žalobcom dlžnú sumu neuhradil. V konaní

si žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy 1.687,49 € predstavujúcej neuhradenú časť úveru. Počas konania žalobca oznámil, že pohľadávka voči žalovanému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, Kežmarok, postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Pajštúnska č. 5, z dôvodu ktorého navrhol, aby z konania vystúpil žalobca Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, Kežmarok, a na jeho miesto vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Pajštúnska č. 5, ktorá súhlasila so svojím vstupom do konania namiesto pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding a.s. Uznesením zo dňa 28.12.2015, č.k. 14 C 528/2015-72, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.2.2016, súd pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila nová strana sporu, spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Pajštúnska č. 5.

3.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 497, § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka a dôvodil tým, že pohľadávka žalobcu uplatnená v konaní bola premlčaná. Uviedol, že nároky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje, vyplývajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere patrí k tzv. absolútnym obchodným vzťahom (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka), z ktorého dôvodu sa otázky neupravené zákonom o spotrebiteľských úveroch ako osobitným predpisom riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa teda malo posúdiť aj premlčanie práva. Súčasne však, keďže ide aj o zmluvu spotrebiteľskú (§ 1, § 3, § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení) podlieha predmetný zmluvný vzťah aj pod právnu úpravu ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2015, článok II, článok XIV zákona č. 102/2014 Z.z. Podľa § 52 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. To znamená, že citovaná právna úprava diktuje použitie Občianskeho zákonníka aj na zmluvné vzťahy, ktoré sú absolútnym obchodom, ak je splnená podmienka, že jej použitie je na prospech spotrebiteľa. Právna úprava právnej skutočnosti premlčania je odlišne upravená čo do dĺžky a aj jej plynutia v Občianskom zákonníku a v Obchodnom zákonníku. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná a beží odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, podľa § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba štyri roky. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je na prospech žalovaného, ako strany sporu daného zmluvného vzťahu v postavení spotrebiteľa, dať prednosť režimu Občianskeho zákonníka pred režimom Obchodného zákonníka. Poukázal na skutočnosť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Je to uplynutie času určeného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku pariaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje, a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Dôvodil tým, že dátum poslednej splátky úveru bol dňa 20.12.2011, premlčacia doba začala plynúť dňa 21.11.2010 a uplynula v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka dňom 21.7.2012. Právny predchodca žalobcu uplatnil svoj nárok žalobou doručenu súdu dňa 19.11.2013, t.j. po márnom uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Ďalej uviedol, že na strane žalovaného sa jedná o fyzickú osobu, nepodnikateľa, a tým v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu. Nárok žalobcu by sa z dôvodu premlčania podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v platnom znení stal nevymáhateľným, čo je dôvod, pre ktorý by žalobu zamietol. Vo vzťahu k úrokom za poskytnutý úver a úrokom z omeškania v tejto súvislosti zdôraznil, že úroky, ako aj úroky z omeškania, sú príslušenstvom k pohľadávke a pokiaľ konštatoval premlčanie hlavného záväzku, t. j. istiny nevrátenej časti úveru, nemôže sa premlčanie hlavného záväzku neprejavíť v premlčaní úrokov a úrokov z omeškania ako vedľajšieho záväzku, ktoré sú akcesorickej povahy vo vzťahu k istine. Vzhľadom na premlčanie istiny je potom premlčaný aj nárok žalobcu na úroky, poplatky, ako aj úroky z omeškania, a to v celom rozsahu. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Vo veci mal preukázané, že sporové strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku, pretože žalovaný požiadal žalobcu (jeho právneho predchodcu) o pôžičku a na základe žiadosti mu žalobca (jeho právny predchodca) poskytol bezúčelový

úver. Svojou povahou ide však o spotrebiteľský úver, na ktorý sa v čase vzniku zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytoval dočasne peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere žalovanému ako spotrebiteľovi. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, napriek zaslaní výzvy právnym predchodcom žalobcu žalovanému na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru, k mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo, nakoľko neboli splnené podmienky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože sporové strany možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nemali v zmluve (ani v Obchodných podmienkach) dohodnuté. Žalobca si preto mohol uplatňovať iba nárok na zaplatenie splátok, ktorých splatnosť nastala ku dňu rozhodovania súdu.

3.2. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 255 ods. 1 ods. 2, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a dôvodil neúspechom žalobcu, z dôvodu ktorého priznal žalovanému právo na plnú náhradu trov konania.

3.3. Intervenientovi náhradu trov konania prvoinštančný súd nepriznal, keďže vstúpil do konania z vlastnej iniciatívy, pričom ide o subjekt vystupujúci na ochranu spotrebiteľa a tak by mal byť schopný z podstaty jeho existencie sám poskytnúť spotrebiteľovi právnu pomoc.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca dôvodiac tým, že sa nestotožnil s právnym posúdením veci a vyhodnotením otázky premlčania, pretože prvoinštančný súd vychádzal z nepreukázaných údajov, a to poslednej neuhradenej splátky. Vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil ukončenie zmluvy, keď vychádzal z nepreukázaných tvrdení, resp. odvodzoval začiatok plynutia premlčacej doby od skutočnosti, s ktorými sa nedá spájať ukončenie zmluvy, prípadne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uviedol, že z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatenie celého dlhu len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak veriteľ svoje oprávnenie nevyužije, plynie premlčacia doba pre každú splátku samostatne. Ak ale dlžník nesplní v určenom termíne ani ďalšiu splátku, veriteľovi vzniká opätovne právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, a ak toto právo využije, premlčacia doba všetkých splátok do budúca začne plynúť od splatnosti tejto ďalšej nesplnenej plátky. Poukázal na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh a veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, toto sa však viaže na oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru. Veriteľ môže toto svoje právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu uplatniť iba do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky a keď toto svoje právo nevyužije, prestane dňom zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Zdôraznil, že listom zo dňa 18.2.2011 jeho právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do troch dní od doručenia výzvy, ktorú si žalovaný prevzal dňa 23.2.2011, lehotu na dobrovoľnú úhradu mu uplynula dňa 26.2.2011 a od tohto dátumu (27.2.2011) je potrebné posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 19.11.2013, t.j. premlčacia doba k predmetnému dátumu neuplynula. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov, Krajského súdu Nitra zo dňa 23.3.2016, sp.zn. 5 Co 934/2015, zo dňa 25.8.2016, sp.zn. 9 Co 895/2015, Krajského súdu Trenčín zo dňa 27.12.2017, sp.zn. 6 Co 578/2016. V prípade, ak by súd prvej inštancie vychádzal zo splatnosti tej-ktorej splátky, ku dňu podania žaloby boli nepremičané splátky splatné od 20.11.2010 do 20.7.2012. Žalobca ďalej v odvolaní poukázal na zmätočnosť napadnutého rozsudku, keď v odôvodnení uviedol, že premlčacia doba začala plynúť dňa 21.11.2010 s poukazom na § 101 Občianskeho zákonníka, uplynula dňa 21.7.2012, pričom mala podľa citovaného ustanovenia zákona uplynúť až dňa 21.11.2013 a žaloba bola podaná na súd dňa 19.11.2013. Z napadnutého rozhodnutia nie je ani zrejmé, na základe čoho určil prvoinštančný súd koniec premlčacej doby na deň 21.7.2012, z dôvodu ktorého je vyhodnotenie otázky premlčania zo strany súdu prvej inštancie nepreskúmateľné; z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, akými právnymi úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil, a tak nemôže voči napadnutému rozsudku náležite skutkovo a právne argumentovať, čím mu takýmto postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odvolaciemu súdu preto navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, resp. napadnutý rozsudok súdu do prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žiadal trovy odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolanie nepodal.

6. Odvolací súd s poukazom na § 470 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) účinného od 1.7.2016, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie bolo potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 C.s.p.).

7. Žalobca sa voči žalovanému domáha zaplattenia sumy 1.687,49 € s príslušenstvom titulom neuhradenia splátok vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Consumer Finance Holding, as., IČO: 35 923 130, Kežmarok, Hlavné námestie č. 12, a žalovaným dňa 21.10.2010. Súd prvej inštancie, vychádzajúc z listinných dôkazov založených v spise ustálil, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským a postupujúc podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa žalobu zamietol, keď z úradnej povinnosti prihliadol na premlčanie žalovaného nároku. Ďalšie dokazovanie súd prvej inštancie už nevykonával.

8. Dňa 27.9.2018 bol v Zbierke zákonov pod č. 98/2018 uverejnený Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. 271/2018 Z.z., podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov do súladu s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

9. Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní žalobcu ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého súd prvej inštancie postupoval pri rozhodnutí vo veci samej, konštatujúc ex offo premlčanie uplatnenej pohľadávky, nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Odvolací súd ďalej dodáva, že sa stotožnil s odvolacou námietskou žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku premlčania jeho nároku na zaplattenie žalovanej istiny. Súd prvej inštancie pri zamietnutí žaloby z dôvodu premlčania vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu si so žalovaným v zmluve o pôžičke, ani vo Všeobecných obchodných podmienkach, nedohodli mimoriadne zosplatenie pôžičky; ustálil dátum poslednej splátky na deň 20.12.2011 s tým, že premlčacia doba by začala plynúť dňa 21.11.2010, uplynula v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka dňom 21.7.2012. Odvolací súd s takýmto posúdením plynutia premlčacej doby nesúhlasí, pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nie je možné zistiť, z akého dôvodu posúdil prvoinštančný súd začiatok (29.11.2010) a koniec premlčacej doby na deň 21.7.2012. Povinnosťou súdu prvej inštancie, keď nepovažoval listinu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 18.2.2011 za uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, zaoberať sa tým, či boli splnené kumulatívne zákonné predpoklady na uplatnenie tohto práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (uplatnenie práva podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením splátky a upozornenie na uplatnenie tohto práva), a či existovala dohoda o možnosti tzv. zosplatenia. V čase podania žaloby na súd dňa 19.11.2013 v prípade, ak tzv. „zosplatenie“ nebolo možné alebo platné, už bol splatný celý dlh žalobcu, keďže mal byť uhradený v júli 2012. Súd prvej inštancie sám v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ale konštatoval, že žalobca si mohol uplatňovať nárok na zaplattenie splátok, ktorých splatnosť nastala ku dňu rozhodovania súdu, pričom sa však pri svojom rozhodovaní touto skutočnosťou vôbec nezaoberal. Ak premlčanie dopadalo iba na jednotlivé splátky, právny predchodca žalobcu ako veriteľ mohol požiadať žalovaného o splnenie už prvej splátky dňa 21.11.2010 (podľa prehľadu splátok a úhrad bola prvá splátka vo výške 82,78 € splatná ku dňu 20.11.2010, čl. 7 spisu) a poslednej splátky dňa 21.7.2012. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby, vychádza sa z toho, že možnosť uplatniť nárok na súde nastáva splatnosťou dlhu. V prípade, že splatnosť dlhu nebola dohodnutá, ani inak určená, začína plynúť premlčacia doba dňom nasledujúcim po dni, keď vznikol dlh. Vo veci bolo dohodnuté v zmluve plnenie v splátkach, t.j. záväzok mal zanikať postupne. Ak si zmluvné strany nedohodli v zmluve, že veriteľ môže žiadať o zaplattenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (strata výhody splátok), je potrebné posudzovať zánik záväzku v dôsledku premlčania pri každej splátke jednotlivo.

11. Bolo potrebné sa stotožniť aj s odvolacou námietkou žalobcu, že napadnutý rozsudok je zmätočný, keď prvoinštančný súd nedostatočným a nejasným spôsobom odôvodnil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej uviedol, že premlčacia doba uplynula dňa 21.7.2012, nakoľko ustálil dátum poslednej splátky na deň 20.12.2011 a premlčacia doba mala začať plynúť dňa 21.11.2010, ale žalobca podal žalobu až dňa 19.11.2013, takže je pre odvolací súd nepreskúmateľný, tzn. spôsobom brániacim posúdiť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, ktorá skutočnosť je dôvodom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd dodáva, že odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie i postup súdu, ktorým znemožnil strane sporu realizáciu jej procesných práv, pričom takýmto právom je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosťou súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie korešponduje právo sporovej strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Porušením tohto práva sa strane sporu odníma možnosť skutkovo a právne reagovať na rozhodnutie súdu, proti ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia predstavuje porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a je dôvodom na zrušenie takého rozhodnutia.

12. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p.). Povinnosťou súdu prvej inštancie bude s poukazom na bod 9. odôvodnenia tohto uznesenia opätovne právne posúdiť povahu vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a pokiaľ ide o dôvodnosť žalovanej pohľadávky a jej výšku, vykonať dokazovanie navrhnuté stranami sporu a opätovne rozhodnúť o žalobnom návrhu, rozhodnúť vec v súlade s ustanovením § 215 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodiť záver, ktorý je nutné správne a dostatočne odôvodniť v súlade s vyššie uvedenými požiadavkami, vyplývajúcimi z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p.

13. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).